

nævnt: at elsskabernes kredittid har været ført videre ud til forbrugerne rent afregningsmæssigt; de har haft nogle udlæg i form af elproduktionstilskud; de har haft nogle andre problemsæt med folk, der ikke har betalt deres elregning. Alle disse ting kunne jo så korrigeres på tidspunktet forud for indbetaling af statens afgifter i form af elafgift, CO₂-afgift og moms.

Så jeg må sige til hr. Jacob Buksti, at uanset hvordan man vender og drejer det her, er sandheden jo den, at i forhold til tidligere år, i forhold til den måde, det liv har fungeret på, sker der altså nu administrativt – jeg siger ikke lovgivningsmæssigt – en opstramning, som alt andet lige, summa summarum, keine Hexerei, nur Behändigkeit, på én gang forøger kassebeholdningen med 1,75 mia. kr., og jeg er ret sikker på, at det kan hr. Jacob Buksti ikke bestride bliver tilfældet ved denne lovændring.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu kan jeg forstå, at hr. Peter Hansen-Nord er meget skriftklog, og så vil jeg bare spørge hr. Peter Hansen-Nord, om det ikke er rigtigt, at i den vejledning, vi her taler om, har den dispensationspraksis, som man har fulgt, især været rettet mod små elværker. Og det, der er sket, er, at de store elværker nu også har brugt den, og det er det, der rettes op på.

Eva Møller (KF):

Umiddelbart bliver man, når man læser lovforslaget og hensigten med lovforslaget, som siger, at meningen med det er, at man vil justere de gældende energifgifter, således så man får en omklassificering fra rumvarmeafgift til lette processer, som konservativ i hvert fald glad og siger: Det var vel nok herligt; nu betyder det altså, at vi er på vej mod den situation, som regeringen i sin tid lovede, da man indførte de grønne afgifter, nemlig at pengene skulle føres tilbage til erhvervslivet.

Men hvis man nu gør sig den ulejlighed ikke blot at læse de allerførste linjer, men kommer om til sidst, konstaterer man jo, at det, det i virkeligheden alt sammen handler om, er det, som også hr. Peter Hansen-Nord har været inde på, nemlig at få 1,75 mia. kr. ekstra i statskassen. Og det er selvfølgelig en interessant sag, at denne regering, som ustandselig fortæller os, at det økonomisk går så godt, at det ikke har gået så godt i masser af år, alligevel nu står og vil sådan

snige sig til at få 1,75 mia. kr. ekstra i statskassen. Tillykke med det, regering!

Men jeg vil så gerne sige, at jeg synes, det er forbløffende, når vi nu har problemstillingerne og kender til problemstillingerne på det her område og vel har påpeget dem, siden lovene blev vedtaget. Der blev for det første sagt, at det var utrolig vigtigt og væsentligt, at pengene blev tilbageført til erhvervslivet. Hvis vi ser på året 1996, var der ifølge finansloven mulighed for at give tilsagn for 720 mio. kr. Der blev alt i alt givet tilsagn for 425 mio. kr.; det vil sige, at resten af pengene kunne man altså ikke udmønte, kunne man ikke bruge til erhvervslivet, kunne man ikke føre tilbage. Og lur mig, om ikke det bliver mindst lige så slemt i 1997 og i årene fremover. Det er altså løftebrud, så det klodser, vil jeg gerne gøre opmærksom på.

Jeg mener også, det er løftebrud, at man ikke nu for alvor får taget fat på spørgsmålet om den arbejdsmiljøbestemte ventilation, som man virkelig for alvor burde gøre noget ved, men i lovforslaget bare klarer sig med nogle bemærkninger om, at det er vanskeligt og svært at finde ud af, og derfor gør vi ikke noget ved det. Det er en problemstilling, som alle har påvist og har talt om længe.

Jeg vil så i den forbindelse gerne sige, at her kunne man måske specielt overveje, om man ikke på nogle områder, nemlig på hele glasfiberområdet, skulle gøre noget. Virksomhederne har jo ikke en jordisk chance, fordi procesvarme skal defineres til at være varme ved 45°, og når man laver glasfiber, ved man bare, at man skal have en konstant rumtemperatur på 20° C, og det kaldes altså rumopvarmning alt sammen. Er der mening i det overhovedet?

Jeg skal tilsvarende sige, at jeg har naturligvis glædet mig over, at man på et enkelt område, nemlig på området genbrugsemballage, vil klassificere det som proces. Men jeg kunne godt være interesseret i at høre, hvorfor det fortsat skal være således, at energiforbruget i forbindelse med enhver form for rengøring, også i fødevareindustrien, hvor vi jo med problemet med salmonella og alt muligt andet ved, at rengøring er utrolig vigtig, klassificeres som rumvarme og ikke som procesvarme. Det synes jeg ville være interessant at få et svar på.

Så jeg mener kort sagt, at dette lovforslag, sådan som det er skruet sammen her, til trods for de lettelser, der er for vaskeribranchen og dermed for hotelbranchen, ikke er et lovforslag, som Det Konservative Folkeparti kan støtte.